

Lliurament del primer Premi d'Infermeria Hospital General de Granollers

El passat dia 21 de gener es va fer l'acte de lliurament del primer Premi d'Infermeria Hospital General de Granollers, que havia estat convocat per la Direcció d'Infermeria de l'Hospital juntament amb el Col·legi de Diplomats en Infermeria de Barcelona.

Aquest premi, al qual es van presentar sis treballs, va ser convocat per tal de fomentar la investigació en el col·lectiu de la infermeria de la comarca amb l'objectiu de millorar les cures d'infermeria, i estava dotat amb 250.000 pessetes per al treball guanyador i 100.000 pessetes per al segon classificat.

El jurat estava integrat per dos representants del Col·legi d'Infermeria de Barcelona, la Sra. M. José Ortiz, vicepresidenta, i el Sr. Joan Enric

Torra, responsable de l'Àrea de Recerca, i tres persones designades per l'Hospital: la Sra. M. Dolors Casacuberta, directora d'Infermeria, la Sra. Manoli Macarro, cap d'infermeria de l'UCI, i el Sr. Joaquín Tomás, professor de l'Escola Universitària d'Infermeria Gimbernat.

El treball *"Inhibición de la mucositis inducida por 5-fluorouracilo con crioterapia oral en pacientes diagnosticados de cáncer colorrectal"* va rebre el primer premi, pel seu rigor metodològic i per la millora de la qualitat de vida que pot comportar per a un important col·lectiu de malalts l'aplicació d'un protocol de cures d'infermeria. Les autores del treball guanyador són Glòria

Pérez, M. del Carmen Artero, Mònica García, Maria Pozo i Mercedes Puyol. El segon premi va ser compartit entre dos treballs: *"Educació sanitària en usuaris portadors de pròtesi total de maluc"* de Núria Martínez, Sònia Pérez, Sònia Sabater i Mireia Baiges, i *"Millora de*

la qualitat del registre d'infermeria en l'acollida del malalt a les unitats d'hospitalització" d'Alberto Martín i Eulàlia Guix.

A tots, moltes felicitats

dBaB

Els guanyadors del Premi.

El Departament de Prevenció de Riscos Laborals

El mes de gener de 1998 es va crear el Departament de Prevenció de Riscos Laborals, integrat a l'Àrea de Recursos Humans, per tal d'anar millorant contínuament les condicions de treball pel que fa a seguretat i salut laboral i en compliment de la normativa legal vigent en aquesta matèria. Per assolir aquest objectiu, s'ha elaborat un programa de treball que us expliquem a continuació. El programa s'ha

de considerar com una primera fase en la planificació de l'activitat preventiva que caldrà desenvolupar a l'Hospital per a la implantació de la seguretat a tots els nivells de l'organització, i serà sotmès a revisions periòdiques a fi i efecte de controlar l'adequada consecució dels seus objectius.

La metodologia

Assolir l'objectiu d'una millora contínua de les condicions de

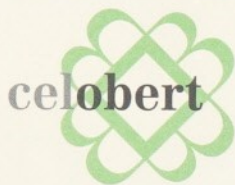
seguretat i salut vol dir tenir en compte els tres factors, independents entre ells, dels quals depèn el nombre d'accidents: eliminar el màxim nombre de punts susceptibles de produir lesions o situacions de disconfort a les persones, evitar els actes insegurs per part del personal de l'Hospital i que puguin ocasionar accidents, i tenir cura del control mèdic i administratiu de les baixes.

•••(Continua a la p. 2)

Hospital de Granollers:
Hospital Amic dels Nens
p2

VI Jornades d'Infermeria
Comarcal
p3

Entrevista amb Carme
Barbany
p5

de Bat a Bat

Director
Camil Escànez
 Redactora en Cap
Gemma Carbonell
 Consell de Redacció
Carne Barbany
Marisa Camacho
Marivi Cobo
Consol Fusté
Marina Molins
 Col·laboradors
Eulàlia Guix
Rosa Corredera
Jordi Esquiús
Dra. Assumpta Recassens
Jordi Planas
Sylvia Sanz
 Assessoria i Assistència
 Redaccional
Josep Díaz
 Disseny
Simó Calvo
 Etiquetatge i embossament
Residents del Centre Geriàtric

B!!!

de guàrdia

A on ens condueix la gestió dels factors fonamentals?

La gestió d'aquests factors ens porta a:

- Reduir l'accidentalitat, per la disminució de les baixes.
- Aplicar tècniques preventives de detecció i valoració dels riscos existents a l'Hospital.
- Revisar els procediments de treball i redactar les normes de seguretat corresponents.

L'Hospital de Granollers rep de l'UNICEF el guardó "Hospital Amic dels Nens"

Unicef, a través de la *Iniciativa Hospital Amic dels Nens*, ha concedit l'acreditació d'"Hospital Amic dels Nens" a l'Hospital de Granollers. Aquest guardó es concedeix a aquells hospitals que promouen i donen suport a l'al·letament matern com una peça fonamental en el benestar maternoinfantil i com a primer benefactor de la salut del nen.

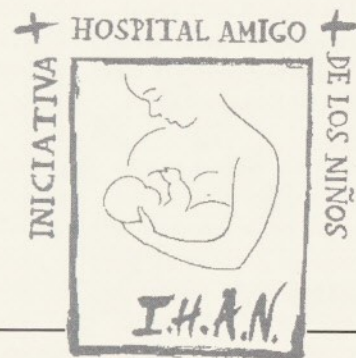
A l'hora d'atorgar aquest guardó, la Comissió Nacional de Lactància Materna-Iniciativa Hospital Amigo de los Niños ha destacat la important tasca de promoció, protecció i assistència a l'al·letament matern que es fa des de l'Hospital, de manera coordinada amb l'Atenció Primària. El nostre centre des de sempre ha vetllat per mantenir el vincle maternofilial i ha promogut l'al·letament matern amb tasques de sensibilització i suport a les mares, i amb la formació dels professionals.

Amb la inauguració, l'any 1995, de la nova Unitat Maternoinfantil del centre, en què el nadó no se separa de la mare des del moment de néixer, i amb la promoció de l'al·letament matern i el suport a les mares que decideixen

al·letar, l'Hospital s'ha volgut adherir a aquesta iniciativa i ha aconseguit complir els requisits necessaris per ser declarat "Hospital Amic dels Nens".

Aquest projecte va sorgir d'una iniciativa conjunta de la UNICEF i de l'OMS, promoguda per Nacions Unides, que va ser presentada a Barcelona al principi de l'any 1993. La xifra d'hospitals que han obtingut aquest guardó arreu del món sobrepasa els 20.000. A l'Estat espanyol, Hospital de Granollers és un dels 4 centres que té aquest reconeixement i ha estat el primer hospital de les comarques barcelonines —on es concentra el major nombre d'hospitals de Catalunya— que ha rebut l'acreditació.

dBaB

(Ve de la p. 1) ...

- Formar el personal.
- Plantejar les tècniques preventives de manera que participin totes les persones implicades en cada àrea de l'organització.

Quines són les activitats preventives?

Les accions que portem a terme per tal de prevenir els riscos laborals són:

- L'organització de la prevenció, que consisteix a definir la

política de seguretat de l'Hospital, les responsabilitats específiques en matèria de seguretat de cada un dels seus membres i les normes generals de gestió de la prevenció.

- L'avaluació de riscos i visites de seguretat, que es fan per detectar els riscos existents a l'Hospital tant dels espais físics com dels actes de les persones.
- L'anàlisi d'accidents per tal de detectar les causes que els han provocat i posar en marxa accions per evitar que es repeteixin.
- La redacció dels procediments de treball que no existeixen i la revisió d'aquells que ja existien es fan per detectar els actes insegurs (riscos derivats de les diferents tasques que s'han de realitzar).
- La formació del personal que té l'objectiu d'assegurar que tothom conegui les instruccions

necessàries per fer la seva feina sense exposar-se a riscos inacceptables.

- L'anàlisi de necessitats d'equips de protecció per al personal en els serveis o unitats avaluats.
- El Pla d'emergència serveix per organitzar totes les actuacions que cal fer a l'Hospital en cas d'incendi, accident greu, inundació, amenaça de bomba, etc.

Rosa Corredera

Tècnic en prevenció de riscos laborals

VI Jornades Catalanes d'Infermeria Comarcal

Amb motiu de la celebració del 75è aniversari de l'edifici històric, els dies 21 i 22 de gener de 1999 es van celebrar les VI Jornades Catalanes d'Infermeria Comarcal a l'Hospital General de Granollers, vuit anys després d'haver fet les primeres.

Aquestes Jornades, organitzades conjuntament amb l'Associació Catalana d'Infermeria, van reunir 150 professionals de tot Catalunya sota el lema *La infermeria comarcal, un model d'inquietud professional*. S'hi van debatre, des de la visió dels diferents àmbits d'actuació –primària, hospitalària, universitària...– temes tan importants com la contribució de les infermeres davant les alternatives a l'hospitalització convencional, la continuïtat de les cures d'infermeria, la proposta de coordinació entre nivells assistencials i què passa quan l'objectiu assistencial és CUIDAR.

La conferència inaugural (*"Infermeria comarcal, un model d'inquietud professional"*) va ser exposada per la Sra. Teresa Gatell i Vallvé, directora d'infermeria de Gestió Pius Hospitals de Valls (Alt Camp).

La conferència de clausura (*"Enfocament de la formació necessària per donar resposta als diferents objectius assistencials"*), va ser oferta pel Sr. Benxamin Porto Porto, infermer de l'atenció primària de l'Àrea Sud de Pontevedra i professor de sociologia a la Universitat de Vigo.

La valoració global de les Jornades ha estat molt bona: el 76% dels participants van donar-li una puntuació de 9 sobre 10.

Entre les conclusions a què vam arribar caldria destacar que:

- Les infermeres tenim un paper molt important com a punt de referència per al client i la seva família.
- Per oferir una atenció integral i de qualitat cal que ens coordinem els diferents

1998 75 ANIVERSARI

nivells assistencials i que garantim que aquesta coordinació sigui interdisciplinària.

- No existeix una única manera de cuidar, sinó que s'ha d'individualitzar per a cada persona amb qui establim una relació assistencial.

Eulàlia Guix

Ziatar Teatre

Farà gairebé mig any que Ziatar Teatre va iniciar un projecte "al-lucinogen" que consistia a escenificar una obra de teatre que girés al voltant d'algun tema sanitari socialment candent i envoltar-se, per dur-lo tot a terme, de professionals capacitats i de solvència contrastada. En el moment que aquest text serà llegit per tots vosaltres al de Bat a Bat, el gruix primordial del projecte –l'estrena de l'obra, l'escenificació dels primers dies i la reposició– ja haurà acabat. Aprofitem aquesta revista per oferir una síntesi de l'obra i per fer arribar a tothom un càlid record d'agraïment.

Fitxa tècnica i síntesi

Ziatar Teatre

Una obra de text, d'interpretació, de silencis, de "tempos", de canvis de registre subtils, de prosa poetitzada, de direcció escènica.

"Sara i Simón"

Autor: Manuel Dueso i Almirall

Actors: Josa Planas, Germà Morlans, Lourdes Segalès, Ivan García, Isa Rodrí-

guez i Jordi Esquius.

Direcció: Frederic Roda i Fàbregas

Teatre: Teatre de Ponent de Granollers

Estrena: 29 de gener de 1999

Síntesi argumental de l'obra:

"Sara i Simón" és un retrat sociològic d'uns personatges absolutament vigents i que formen part d'un entorn social que ha estat la diana durant les darreres dècades de la malaltia de la SIDA. L'obra, dit breument, s'articula en una primera part situada al carrer i té el transvestisme i la droga com a motors de fons, i una segona part al voltant de l'hospital en què l'autor fa arribar els personatges a situacions clíniques i personals terminals gairebé sempre viscudes amb una barreja explosiva d'amor, desesperació i tendresa.

Gràcies per venir

Els components de Ziatar Teatre volem aprofitar aquestes ratlles i la finestra d'aquesta revista per expressar el nostre agraïment més sincer a tota la gent que de manera directa o indirecta a través de llur treball en aquesta institució va tenir

coneixement d'aquest projecte i ha vingut a les nostres representacions fetes al Teatre de Ponent. Gràcies de tot cor per fer-nos vibrar, per fer-nos sentir realitzats i feliços, pels silencis, els riures, els aplaudiments i l'elevat grau d'emotivitat que tan sovint vàreu manifestar. Els que ens coneixeu sabeu que tot el que diem és absolutament sincer i sentit, sense cap mena de rerafons convencional o forçat. Ha estat tan col·ludat que mai no ho oblidarem.

Gràcies per venir.

Jordi Esquius

•••(Continua a la p. 4)

Entrevista amb Carme Barbany, c

(Ve de la p. 3) •••

Opinions sobre l'obra

Els nostres companys, amb la seva interpretació, varen transmetre el dolor d'uns personatges, els quals la vida castiga sense pietat, amb una meritòria actuació.

Per molts anys.

Neus Vives, Administració

Senzillament fantàstic, sorprenent...

M.G. Administració

Una obra difícil posada en escena per unes persones que han aconseguit transmetre la il·lusió per fer teatre.

Lourdes Ventura, CCEE

L'obra m'ha impactat, tant per la força del guió com per l'excel·lent qualitat interpretativa dels actors, ja que han actuat com uns grans professionals del teatre.

Felicitats a tots.

Montse Roca, Diagnòstic per la Imatge

Un grup de teatre, un grup d'actors, un grup de professionals buscant els sentiments més humils i rastres de les persones, posant al capdavant del carrer la lluita diària de la vida convertida en un no res o en un tot quan la tendresa i la passió domina la nostra pròpia existència.

Martí Pascual Ribas, cap de Compres

M'ha sorprès gratament que gent amateur actués de forma tan professional. Voldria ressaltar una escena magistral: la mort de la Sara. És una magnífica escena en la qual tant la Josa com l'Ivan em van fer sentir la crua realitat del moment.

Ramón López, Hematologia

La Carme Barbany diu que no, però és una dona molt activa. Treballa al Departament de Recursos Humans donant suport a les tasques de formació i comunicació, pertany a l'equip de redacció del dBaB, és historiadora i, a més, s'hi dedica. Acaba d'escriure un llibre sobre la història del nostre Hospital, recentment va fer de comissària de l'exposició *1328-1998: història d'un Hospital* i és membre de l'Àrea d'Història i Art Medieval i Modern del Museu de Granollers des del 1987. Ha estat membre de la Comissió del 75è aniversari de l'edifici històric, que estem a punt de cloure. I com que la seva curiositat no té fronteres, li agrada molt viatjar. Això sí, al marge de les rutes de les agències i amb els ulls d'observadora d'altres cultures ben oberts. Quan parles amb ella, fer tot això sembla el més normal del món.

L'1 de gener del 2000 farà 20 anys que treballa a l'Hospital de Granollers.

Carme, explica'ns la teva trajectòria a l'Hospital?

De l'any 1980 fins al 1990 vaig ser administrativa al Servei de Laboratori; del 90 fins al 94 em vaig estar al Servei de Compres; l'octubre del 94 vaig optar a la plaça de secretària del Servei de Medicina Interna, on vaig treballar fins mitjan del 97, en què vaig passar a Recursos Humans per donar suport a les tasques de formació i comunicació.

Per què vas estudiar història?

Va ser una decisió força sobtada. Tenia clar que volia fer alguna cosa relacionada amb les humanitats, la filosofia també m'interessava, però al final vaig triar la història.

Quina és ara la teva relació amb la història?

Ara he acabat el llibre sobre la història de l'Hospital i vull fer un descans. Però a part d'aquesta feina, que ha estat especial perquè m'ha permès aplegar dues coses importants per mi com són l'Hospital i la història, quan puc faig treballs, alguna cosa de recerca, algun petit article, participo en altres projectes...

Sabem que la teva producció com a historiadora és força àmplia si tenim en compte que també treballes a l'Hospital. Com t'ho fas per arribar-hi?

Com voleu que ho faci? A còpia de treballar, no hi ha més secrets. Hi dedico una bona part del meu temps lliure.

A més, no es tracta només d'escriure, cal fer recerca...

Sí, és clar. Abans de posar-te a escriure el que sigui, cal fer un treball de recerca a arxius o, segons del que es tracti, hem de fer treball de camp.

Hem?

Sí, em refereixo al Grup d'Història Medieval i Moderna del Museu de Granollers, del qual sóc membre. És des d'aquest grup que ens plantejem els temes que volem tractar. De vegades ens arriben

des de fora encàrrecs específics. Per això no és tan difícil com podria semblar; en realitat és una feina d'equip i cal pensar que són treballs que duren, normalment, molt de temps.

Quin projecte destacaries d'entre tots els que has fet en el camp de la història?

Potser l'últim, el del llibre sobre la història de l'Hospital. Entre els altres, destacaria un treball anomenat *De la balma a la masia* sobre l'hàbitat medieval i modern a la comarca, que va significar un important treball de camp i va durar gairebé 10 anys, amb algunes interrupcions.

Què opines de la visió típicament androcèntrica de la història?

És cert que la història sempre s'ha explicat a partir d'una visió masculista d'aquesta societat. La forma de fer història no és més que un reflex de la manera de viure d'una societat que, certament, encara és androcèntrica o masculista. Però des de fa un temps s'estan fent coses per tal d'aprofundir en la història de les dones a partir del seu punt de vista.

Parlant ja de l'Hospital... què creus que és el més important que s'ha aconseguit amb la celebració del 75è aniversari?

Espero que l'Hospital hagi aconseguit sortir dels seus edificis i que la població se l'hagi sentit més proper. Crec que li hem donat una altra dimensió a l'Hospital, una dimensió d'institució oberta, d'un lloc al qual no solament t'acostes quan tens un problema de salut. El 75è aniversari ha contribuït a millorar la imatge de la institució a nivell comarcal i entre l'amplíssim col·lectiu de professionals sanitaris del nostre entorn.

I pel que fa als professionals de l'Hospital, què creus que ha significat?

Diguem que ha estat una oportunitat per fer coses a nivell institucional, mèdic i científic que en un any "normal" potser no hauríem pogut fer.

Com has viscut el fet que el 75è aniversari

mpanya de l'Hospital i historiadora

semblances

sari hagi "reunit" la teva feina i la teva dedicació a la història?

La veritat és que això de fer algun treball de recerca sobre la història de l'Hospital sempre m'havia voltat pel cap. I mira per on, el 75è aniversari, és veritat, m'ha donat l'oportunitat de treballar-hi i, fins i tot, de publicar un llibre que espero us sembli interessant. Estic molt contenta per la possibilitat que m'ha ofert aquesta efemèride d'ajuntar dues coses que m'estimo molt.

T'ha costat molt fer aquest llibre?

No sé si m'ha costat molt. El que puc dir és que no ha estat massa fàcil. Han estat dos anys de feina i de recerca força complexa, sobretot perquè no ha estat senzill arribar fins als documents que em calien. Però això és també la feina de l'historiador.

Què ens aportarà de nou aquest llibre sobre la història de l'Hospital?

Una mica més d'aprofundiment sobre el funcionament de l'Hospital en determinades èpoques de la seva història, algun emplaçament i, en general, el coneixement d'alguns aspectes potser poc coneguts fins ara. Hi ha també una part important en aquest llibre que és el treball d'un grup de vuit fotògrafs de Granollers i la comarca, que han aportat cadascú la seva visió sobre alguns aspectes del nostre Hospital.

Hi ha alguna anècdota curiosa de la teva recerca sobre la història de l'Hospital?

Va passar una cosa curiosa i força emocionant. Un dia em va cridar la Mercè Estrany per dir-me que havia vist als baixos de l'edifici històric uns papers que semblaven molt antics i que servien de refugi als gats. Vaig baixar de seguida i ens vam posar a mirar què era tot allò. Eren uns documents del segle XIV relatius a parròquies de Girona que algú devia haver amagat fa temps, i que, malauradament, no tenien res a veure amb l'Hospital. I jo que pensava que podia ser el document de la fundació de l'Hospital!

Què ha significat per a tu, tant a nivell personal com professional, la coordinació i el suport que has donat a tots els actes del 75è aniversari?

He après moltíssimes coses. A més, això m'ha permès "sortir" del món de l'Hospital i conèixer i relacionar-me amb professionals d'altres àmbits, la qual cosa ha estat molt enriquidora.

Carme Barbany

Parlem d'una altra de les teves passions: els viatges. Què t'aporten els viatges?

En primer lloc, m'agrada viatjar perquè m'ho passo molt bé fent-ho. D'altra banda, el viatjar és una gran escola, s'apren molt i t'adones de la importància del relativisme cultural; és a dir, que no hi ha coses bones o dolentes, sinó que tot és relatiu i depèn de la cultura a la qual pertanyin.

Has passat per algun moment difícil en algun dels teus viatges?

Bé, he viscut algun moment delicat, però això és com el que dèiem abans, cadascú s'ho pren de manera diferent. Si viatges fora de les rutes turístiques establertes pots trobar-te en situacions complicades, com per exemple a alguns països de l'Àfrica, on els militars o la policia et poden retenir tota una nit després d'haver-te agafat el passaport. La sensació és d'incertesa més que de por. Afortunadament mai no he tingut cap problema greu.

On t'agrada viatjar?

L'Àfrica m'agrada molt, per la vitalitat de la seva gent.

dBaB

•••10 de curtes•••

Quin tipus de música t'agrada?

Els cantautors... i el jazz.

Quina és la pel·lícula de la teva vida?

No en tinc cap de preferida. N'hi ha moltes que m'han agradat.

Quin és l'últim llibre que has llegit?

Dins el darrer blau, de Carme Riera.

El teu plat preferit?

Tots si els productes són bons i frescos...

Pràctiques algun esport?

No.

Què o qui t'emportaries a una illa deserta?

Una llanxa per poder tornar quan volgués.

Quines aficions tens?

Viatjar, el teatre, el cinema, llegir, no fer res...

Quin es el teu color preferit?

Cap en especial.

Quin és el teu signe del zodíac?

Peixos.

Un somni, una il·lusió...

Ser feliç.

la farmaciola

Els trastorns del comportament alimentari constitueixen un seguit de malalties d'origen psíquic per a les quals encara no s'ha trobat la causa física que n'expliqui l'aparició. La major incidència d'aquests trastorns es produeix en la població de 12 a 30 anys d'edat, i són més freqüents en noies que no pas en nois, amb una proporció d'1 a 10.

Es desconeix la prevalença real dels trastorns del comportament alimentari, ja que molt sovint els afectats els amaguen i els neguen reiteradament. Segons dades epidemiològiques de la Generalitat de Catalunya, al llarg dels darrers anys s'ha registrat un augment espectacular d'aquestes malalties (amb un increment d'un 200% en els últims cinc anys), tal i com succeeix també en altres països desenvolupats. Aquest creixement ha fet que alguns especialistes parlin d'epidèmia i que els trastorns del comportament alimentari hagin esdevingut un problema de salut molt preocupant.

De les diferents manifestacions d'aquesta mena de trastorns, la bulímia és més prevalent que l'anorèxia (1,1% en

Alteració del comportament alimentari en l'adolescència

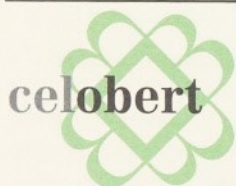
front del 0,5%) i, segons diferents estudis, entre el 25% i el 50% dels pacients amb anorèxia presenta també bulímia, cosa que dificulta el diagnòstic. A grans trets podem dir que ambdues patologies es caracteritzen per presentar una por a l'augment de pes. En el cas de l'anorèxia, el pacient vol mantenir el pes per sota dels límits normals i té una percepció alterada de la seva imatge corporal; en les dones, a més, es produeix una alteració dels cicles mensuals. En la bulímia es presenten episodis de voracitat que s'acompanyen d'una sensació de pèrdua de control de la ingesta i que solen fer-se en solitud; aquests episodis es donen sense tenir prèviament la sensació de gana i generen després un sentiment de culpabilitat, contrarietat o depressió. Cadascuna de les dues patologies es pot dividir en dos tipus: d'una banda, les que comporten la pràctica de mesures per tal d'evitar l'augment de pes, com són el vòmit, la ingestió de laxants, diürètics, etc., i, de l'altra, les que s'acompanyen de mesures compensatòries com són ara l'exercici físic intens i el dejuni.

Hi ha una sèrie de factors culturals específics de risc per desenvolupar una altera-

ció del comportament alimentari. Aquests factors poden ésser deguts a una predisposició individual, a l'entorn familiar i a les pressions socials i publicitàries en relació amb l'estereotip que un cos prim comporta major èxit personal. Entre els personals cal destacar la preocupació pel pes en edats molt precoces, la manca de satisfacció amb la imatge corporal, la presència d'obesitat, de depressió, d'una alteració afectiva, la manca de control dels impulsos o la baixa autoestima. Els antecedents familiars d'alcoholisme, de depressió, d'alteració del comportament alimentari i d'obesitat són freqüents en aquest tipus de pacients. Hi ha uns certs grups de població que són més vulnerables, com són les ballarines, les models, les atletes...

És important detectar precoçment aquests trastorns, ja que s'ha observat que una intervenció ràpida augmenta l'èxit terapèutic. El tractament és complex i llarg (pot durar anys) i hi intervenen diferents professionals sanitaris: psicòleg, psiquiatre, endocrinòleg, pediatre, ginecòleg...

Dra. Assumpta Recassens
Metge endocrinòleg

celobert

Ponència sobre la història de l'hospital

El proppassat 28 de gener va tenir lloc al Museu de Granollers la presentació de la ponència *L'Hospital de Granollers, de Bertran de Seva fins als nostres dies*, a càrrec de Carme Barbany.

L'acte s'inscrivía dintre del cicle de ponències que organitza cada any el Centre d'Estudis de Granollers, entitat membre de l'Associació Cultural que té com a objectius impulsar la recerca i difondre els estudis que, en diferents camps —la història, les ciències naturals, la geografia, l'arqueologia, la sociologia, etc.— es realitzen sobre Granollers i la seva comarca. No podia, doncs, ser més apropiada a les activitats del Centre d'Estudis la celebració d'aquesta ponència: sabem que la comissió organitzadora del 75è aniversari de la Fundació Hospital/Asil de Granollers

havia encarregat un estudi sobre la història de l'Hospital a Carme Barbany i que la seva investigació havia donat fruits importants. La ponència podia ser l'ocasió per donar-los a conèixer a la ciutat i, al mateix temps, l'oportunitat perquè el Centre d'Estudis se sumés a la celebració del 75è aniversari del nostre Hospital. El Museu de Granollers, que en aquell moment acollia una esplèndida exposició sobre la història de l'Hospital comissariada per la mateixa Carme Barbany, era l'àmbit perfecte per presentar-la. La ponència, com era d'esperar, va ser plena de contingut: Carme Barbany va repassar la història de l'Hospital des de quatre vessants (el marc normatiu de la institució, les diverses ubicacions de l'Hospital, les seves finances i el desenvolupament de l'assistència en les diferents èpoques), tot destacant els aspec-

tes més innovadors que ha aportat la seva recerca. D'entre aquests, cal destacar les seves conclusions sobre els canvis d'emplaçament de l'Hospital durant la segona meitat del segle XVI, que es presentaven públicament per primera vegada. El Centre d'Estudis ha recollit la ponència al seu anuari *Ponències* i, amb la seva publicació, quedarà a la disposició de tots aquells que vulguin consultar-la. A l'espera del seu llibre sobre la història de l'Hospital, tenim, doncs, resumides en un article les darreres aportacions sobre la història de l'Hospital des dels seus orígens fins els nostres dies.

Jordi Planas i Maresma
Comissió Directiva del Centre d'Estudis

Urgències fa front a una forta pressió assistencial

El nostre Servei d'Urgències ha hagut de fer front aquest hivern a una pressió assistencial que està molt per sobre del que era previsible en funció de les dades d'anys anteriors. Aquesta forta pressió no és excepcional pel nombre de malalts atesos, sinó per la seva llarga durada i per la gravetat d'alguns casos. Això provoca una disparitat entre oferta i demanda que és concreta en el fet que hi hagi a l'Àrea d'Urgències pacients sense llit d'hospitalització.

Davant d'aquesta situació de col·lapse, la Direcció de l'Hospital ha adoptat una sèrie de mesures per tal de pal·liar aquesta forta pressió assistencial mitjançant l'habilitació d'alguns recursos. La sala d'espera de Pediatria s'ha transformat en sala d'observació i ha estat dotada de cinc llits amb equipament complet per donar atencions d'infermeria. Els reforços de personal s'han centrat en la presència d'un facultatiu de medicina interna els dies en què el nombre i la complexitat dels pacients sense llit supera la capacitat d'atenció de l'equip habitual. La necessitat d'aquest reforç s'estableix dia a dia. També s'han reforçat els equips que s'encarreguen del passatge de visita en les plantes d'hospitalització mèdica durant determinats caps de setmana. El personal d'infermeria s'ha

reforçat amb un auxiliar els dies de màxima activitat. També s'ha posat en marxa una prova pilot d'hospitalització a domicili, sobretot per a malalts amb patologies molt concretes com ara la insuficiència cardíaca, les malalties respiratòries cròniques, les pneumònies o altres infeccions. Per a aquesta alternativa a l'hospitalització convencional l'Hospital destina un equip format per un metge i dues infermeres.

La forta pressió assistencial ha fet que la derivació a altres centres de malalts pendents d'ingrés durant el mes de gener hagi passat dels 15 de 1998 als 35 del mes de gener d'enguany.

Malgrat que la pressió assistencial ha estat excepcionalment forta, el nostre Servei d'Urgències ha pogut trobar les solucions més adients per continuar atenent la demanda sense greus problemes per als malalts que han optat pel nostre Hospital. I això es deu, a part del nombre més gran de recursos destinats a pal·liar la situació, a la professionalitat i la dedicació demostrada en tot moment pel personal assistencial d'Urgències, tal i com demostren any rere any els resultats de les enquestes de satisfacció dels usuaris.

dBaB

sala de lectura

Eduard Estivill, Sílvia de Béjar: *Duérmete niño*. Plaza & Janés. Barcelona, 1997

Quan comprem una ràdio, una cafetera, sempre ens donen un manual d'instruccions d'ús ben il·lustrat, fins i tot en diversos idiomes. Però quan sortim de l'hospital amb una criatura sota el braç, totes ens preguntem: i ara, què?

Aquest llibret intenta ser un manual d'ús de com fer dormir el nostre nadó i, ahora —la qual cosa no és menys important— com poder descansar nosaltres, els pares, una mica més.

Duérmete niño

Duérmete niño és un bon ajut per a tots els pares, tot i que en aquests temes dos i dos no són quatre. És un llibre planer, entenedor i fàcil de llegir, amb molt de sentit comú, que exposa molts dels dubtes que ens plantejem els pares "novells". Crec que pot ser útil a totes les parelles primípare i aportar-nos una mica més de confiança a l'hora de tenir cura del nadó.

Podeu trobar l'edició en català titulada *Nen, a dormir*.

Sylvia Sanz

Sessions d'Infermeria

3 de febrer "Comissió de Formació Contínua d'Infermeria. Qui som, què fem?"

15.00 Sra. Lourdes Vega,
Sr. Jordi Vera,
Sra. Eulàlia Guix
(membres de la Comissió)

8 de febrer Tècnic d'infermeria grau mig. Titulació, revalidació, competències.

15.00 Sra. Agustina Muñoz
presidenta del Sindicat
d'Auxiliars (SAIC)

10 de febrer Electrocardiograma I. Interpretació i criteris de normalitat: el ritme sinusal.

15.00 Sra. Marian Benet
infermera d'UCI

10 de març "Electrocardiograma II. Arrítmies.

15.00 Sr. Jaume Aragonès
supervisor de nit

24 de març "Ritme deposicional"

15.00 Sra. Carme Pedreño
infermera de cures pal·liatives

31 de març "Electrocardiograma III. Cures d'infermeria de l'IAM"

15.00 Sra. Montse Gordo
infermera d'UCI

14 d'abril "Consentiment informat. El paper de la infermera"

15.00 Sra. Manoli Macarro

28 d'abril "Maneig de la medicació del carro d'aturs"

15.00 Sra. Marta Soldevilla
Sra. Asun Romero
infermeres d'UCI

5 de maig "Protocol de rentat de mans"

15.00 Sra. M. Dolors Navarro

12 de maig "Ritme de 6 hores"

15.00 Sra. Maria Vila

2 de juny "Part eutòcic. Visió d'una llevadora"

15.00 Sra. Eulàlia Fierro
llevadora

Cursos:

Curs de mobilització de malalts.
Del 12 al 16 d'abril de 1999

les golfes

Solució dels MOTS ENCREUATS

número 27

H: 1. Monocromàtic. I.- 2. Isòscales. Cura.- 3. Ot. S. Fill. Son.- 4. Eeeee. Oest. BQ.- 5. Post. Ra. Mos. Au.- 6. ipO. Rest. Les. I.- 7. Totalitat. Rius.- 8. Erer. Xenòfob.- 9. lorE. Ratafia.- 10. Isis. Bit. L. RS.- 11. óiC. Toxoplasma.- 12. M. Ant. Roïna. R.- 13. acimeX. Indis. A.- 14. Xèrif. Tas. Tu.
V: 1. Mioepitelioma.- 2. Osteoporosi. C.- 3. No. Esotèric. IX.- 4. Osset. Ares. Amè.- 5. CC. E. RL. tncR.- 6. Refereix. Botxí.- 7. Oli. Astèrix. F.- 8. Meló. Tanatori.- 9. asleM. Tot. Pont.- 10. T. Sol. Fallida.- 11. IC. tseroF. Anís.- 12. Cus. sibI. Sas.- 13. Roba. U. Arm. T.- 14. Ianquis. Sarau.

Solució a l'ESCUDELLA BARREJADA

número 27

CABEDO Mª Rosa, CERVELLO Betlem, CONESA Laura, CORCHERA Catalina, ESPADA Andreu, ESTANY Maragda, GALERA Jesús, GARRUCHO Manel, GONZÁLEZ Mª Isabel, GORDO Carme, MORALES Ana, MORENO Manuel, NAVARRO Francisco, NOGUERA Ramon, OLLER Carmen, PADROS BOU Juan, PÉREZ Mª Gloria, PRUNA Xavier, RUIZ Mª Pilar, VINETA Marta.

Solució TARGETA FALSA

número 27

JOSEP CASANOVAS VIDAL

Guanyadors per sorteig, entre les solucions correctes de "Les Golfes" del número 27:

Escudella barrejada: Neus Vives
Mots Encreuats: Esther Almansa
Targeta falsa: Santi Grau

Us recordem que sortejarem un llibre entre tots els encertants de cadascun dels passatemp. Podeu dipositar la solució a la bústia que trobareu al costat de la Unitat d'Informació i Atenció al Client.

Data límit per entregar els resultats de "Les Golfes 28": 21/05/99

Escudella barrejada

Número 28

Del dret i del revés, recte i de través, podeu trobar 20 companys de treball. *Per MTS*

I N O P P A Z A I L U J A M E I
T B A R D A H K L A N I V O H S
N F E O J A V I E R S U R I S A
E N R I C C R U Z O L I V E A Ñ
U Z E P O L A N I T S I R C N A
A R S T N E R R O T A N N A I C
N O S U E T A M A S E R E T L A
E T O P Z A I D A I C U L M^a A D
B S R T N O F A S E R E T M^a S A
L A T S E Ñ A M S U S E J M^a R L
E T L L E T R O P R E T S E A U
U I E D A I S Y O C R E T O P C
Q D A L L E S O R R E S O R S A
A U B U G R I X H T I D U J A M
R J A Y A T A D E M A H O M G N

Targeta falsa

Número 28

Sembla una senyora "de alto copete"... però és un senyor alt de cabells blancs.

LOLITA CANOSA CUPETE

Mots encreuats

Número 28

H. 1. Acció de desabillar-se (pl). 2. Retribució d'un funcionari. Darrere. 3. (Al rev.) Suïssa hi és per entremig. Planta al·lòctona de grans fulles basals, rígides i carnosos, que s'ha naturalitzat extensament a la costa mediterrània. 4. Tassa sense nansa. Lletre grega explosiva. (Al rev.) Qui en remena els dits se n'unta. Cent. 5. Serveix per volar. Serp que no té dents especialitzades en la injecció de verí. Primera síl·laba d'una cançó d'Eurovisió. 6. Consonant repetida. Gel anglès. El qui fa orles. 7. Veu de comandament. Nitrogen. Badies petites aptes per arrecer-hi les naus. Consonant repetida. 8. Un García molt poètic. (Al rev.) Carbònic, de ciutat... però el més divertit és l'hilarant. La primera. La segona (quina?) repetida. 9. Una lona sense vocals. El seu símbol és una estrelleta. Creu. 10. La iaia no té cap. Que pot ésser immergit... 11. Dimarts il·legible. Nou-cents noranta-nou. Fixar data. 12. Aquella repetida. La primera. Deixat de banda. Est. 13. (Al rev.) Bales de calibre molt petit. Arbre que es fa sobretot en indrets humits. Barri de Barcelona. 14. Segueix el llamp. Est. Antigament era lluro.

V. 1. Aquestes campanes no poden tocar, no tenen batall. 2. Acció d'empoltronir o empoltronir-se. 3. Embruta. Consonant que fa vibrar la llengua. (Al rev.) La de Granollers és el Congost. 4. Déu per als musulmans. Indi del Perú. Cau quan s'acaba l'obra. 5. No arriba a tenir un buf. (Al rev.) El telón del Teatro Real de Madrid lo hace al final. Amen, per al senyor del teatre de Madrid (dues paraules). 6. El qui fa imatges. Tona mètrica. El negre era una revista satírica. 7. Mortal. Trastorn afàsic consistent en la pèrdua patològica de la comprensió i la utilització dels símbols del llenguatge. 8. Consonants. Impregnarem amb iode. L'arbre dels llocs humits. 9. El senyor del teatre de Madrid lliga. Coure amb oli bullent. Arbre semblant a l'om. 10. Mil. Flascons que contenen un medicament. (Al rev.) Reis molt esperats. Creu. 11. Lloc de moltes eres. La d'en Brossa. Piroso. 12. L'emperador de la lira. Abreviatura molt usada a l'hospital. Repetir, a petició del públic, fragments musicals o teatrals, i el senyor de Madrid ha de pujar i baixar moltes vegades el teló. 13. (Al rev.) El de Talia és el del teatre. (Al rev.) Els boletaires estan molt contents quan en troben un. Segona síl·laba de la cançó d'Eurovisió. De cap manera. 14. No sap el telèfon de cap metge. Aquesta xarxa també inclou les autopistes.

Marina Molins

Recepta de cuina cardiosaludable

Crema de cigrons

Ingredients:

- 250 g de cigrons secs
- 400 g de patates
- 250 g de cebes
- 300 g de tomàquets madurs
- 250 cc de llet (pot ser descremada)
- 1 rovell d'ou
- Condiments
- Oli
- Sal

Temps de preparació:

Curt si es tenen els cigrons cuits.

Preparació

Coure els cigrons i guardar el suc de la cocció
Pelar les patates i tallar-les a trossos
Pelar i picar la ceba
Ratllar els tomàquets

Elaboració

Poseu a sofregir la ceba en una olla amb 2 cullerades d'oli. Quan estigui estovada, poseu-hi el tomàquet, deixeu que cogui uns 5 minuts, afegiu-hi les patates i deixeu sofregir uns minuts. Tot seguit tireu-hi els cigrons i el suc; el líquid ha de sobrepassar la resta d'ingredients

uns 4 cm. Rectifiqueu de sal i deixeu coure a poc a poc uns 30 minuts.

Passat el temps de cocció, feu un puré. Afegiu la llet i el rovell d'ou batut. S'ha de remenar enèrgicament perquè el rovell no es prengui. Torneu a posar al foc. Quan arrenqui el bull la crema ja estarà a punt.

Nota: Atenció amb el rovell d'ou, que ha d'arrencar el bull perquè no hi hagi problemes de contaminació.

Antelació: Tant si se serveix calenta com freda, la crema es pot presentar a la taula amb bol de consomé.

